

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 46/2015
03.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљене Ј.С., због кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката С.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 3361/10 од 04.06.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3562/13 од 12.02.2014. године, у седници већа одржаној 03.02.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Ј.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 3361/10 од 04.06.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3562/13 од 12.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 3361/10 од 04.06.2013. године, између осталих, окривљена Ј.С., оглашена је кривом због извршеног кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 2. у вези члана 33. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од једне године у коју јој је урачунато време које је провела лишена слободе од 25.02.2009. до 27.02.2009. године, односно задржана од стране полиције по решењу Полицијске станице у Руми број Ку 84/09.

Истом пресудом, окривљеној је изречена мера безбедности одузимања предмета, као у изреци пресуде, те је обавезана, заједно са другим окривљеним лицима, да накнади суду трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3562/13 од 12.02.2014. године усвајањем жалби бранилаца окривљених Ј.С. и М.Ф. преиначена је пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 3361/10 од 04.06.2013. године, само у погледу одлуке о казни у односу на ове окривљене, тако што их је Апелациони суд за извршено кривично дело фалсификовање новца из члана 223.

став 2. у вези члана 33. КЗ за које су оглашени кривим осудио сваког на казну затвора у трајању од по шест месеци, уз урачунавање времена за које су били лишени слободе од 25.02.2009. до 27.02.2009. године, док су као неосноване одбијене жалбе бранилаца окривљеног Т.С. у целини и жалбе бранилаца окривљене Ј.С. и М.Ф. у преосталом делу, те је првостепена пресуда потврђена у непреиначеном делу.

Против наведених правноснажних пресуда, позивајући се на члан 482. ЗКП-а, бранилац окривљене Ј.С., адвокат С.Б., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9. у вези члана 420. и члана 485. став 4. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев усвоји, те да укине у целини пресуду Апелационог суда у Новом Саду и предмет врати на поновну одлуку том суду.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања захтева за заштиту законитости поднетог од стране браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, налазећи да није неопходно њихово присуство на седници већа и да није од значаја за доношење пресуде, на којој седници је размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљене уз примену члана 604. став 1. ЗКП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14) у односу на првостепену пресуду, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене није основан.

Захтевом браниоца окривљене Ј.С. се указује да су апелациони суд и првостепени суд прекорачили оптужбу тиме што су: „за разлику од оптужнице где се наводи ко је возио аутомобил и код кога су Ј.С. и М.Ф. узели ову новчаницу, првостепени суд мења ове чињенице те утврђује да је оптужени Т.С. довео сво троје у Р., а затим оптуженој Ј.С. предао једну фалсификовану новчаницу ...“, те да је оптужницом ОЈТ Т.С. стављено на терет да је прибавио три лажне новчанице од по 100 евра, које су биле намењене стављању у оптицај и које су од њега одузете, а које чињенице и околности првостепени суд изоставља из изреке пресуде, као и то да је оптужницом окривљеној Ј.С. и М.Ф. стављено на терет да су предали власнику хамбургерије лажну наведену новчаницу да им размени у динаре, док је у изреци пресуде наведено да су наручили храну и исту платили лажном новчаницом, чиме је по ставу одбране учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП-а (раније прописана у члану 368. став 1. тачка 8. ЗКП, „Службени гласник РС“, бр. 58/04 ... 76/10).

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у захтеву оцењује као неосноване, с`обзиром на то да је окривљена Ј.С., између осталих окривљених, након извођења доказа на главном претресу оглашена кривом за, суштински идентичан догађај, при чему је окривљени Т.С. оглашен кривим за мању количину противправних радњи од радњи описаних у оптужници јавног тужиоца (мањи број фалсификованих новчаница). Наведеним поступањем на које је суд

овлашћен, чињенични опис је прилагођен чињеничном стању утврђеном у доказном поступку на главном претресу, изостављених из чињеничног описа ирелевантних околности догађаја, а без додавања нових чињеница, тако да суд у редовном кривичном поступку није учинио повреду из одредбе члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП-а, односно члана 368. став 1. тачка 8. раније важећег ЗКП, односно није прекорачио оптужбу, како се то неосновано наводи у захтеву браниоца окривљене Ј.С.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**